

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΙΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Ο Γιάννης κι' ο Μαρής,
μιλοῦνε κι' ἀπορείς.**

Γ. — Ἀκόμη βρίσκομαι, Μαρῆ, σὲ σκέψη κι' ἀγωνία·
ἀκόμη συλλογίζομαι καὶ τὴ δολοφονία
καὶ τ' ὄνειδος τὸ φοβερὸ ποῦ γιὰ καιρὸ θὰ φέρῃ
στὸ κράτος τὸ κακότυχο, ἐκεῖνο τὸ μαχαίρι.

Ὡς κλαίω δύσμοιρος Ἑλλάς,
ποῦ μέσ' τὸ βεῦρο ποῦ κυλᾷς
τώρα γεννᾷς κι' ἀνθρώπους
πληρώνοντας μὲ μαχαίριες ἐξῆντα χρόνων κόπους!

Σὰν ψέματα μοῦ φαίνεται πῶς κάμα τροχισμένη
ἐξέκαμε τὴν ἀρετὴ τὴν ἀναγνωρισμένη·
σὰν ψέματα μοῦ φαίνεται σ' αὐτὴν τὴν ἀνθρωπότη
νὰ σφάζουνε στὸ γῆρας τῆς τὴν πρῶτη τιμιότη
κι' εἰς κάθε φαυλοδαίτη καὶ πρῶτο μπεχλιβάνη,
μεγάλῃς ἐκτιμήσεως νὰ καίεται λιθάνι.

Σὰν ψέματα μοῦ φαίνεται πῶς ὅσοι μᾶς πονοῦνε
ἐπὶ φονιάδες μισαρούς ἐτὸν τάφο κατεβάζονται,
κι' ἐκεῖνοι ποῦ τὸν ὄλεθρον τοῦ κράτους μᾶς γεννοῦνε
νὰ διπλοπροβιβάζονται!

Σὰν ψέματα μοῦ φαίνεται πῶς ὁ βωμὸς κυττάζει
τὴν τραμπουκιά νὰ σέβεται καὶ τὴν τιμὴ νὰ σφάζῃ!

Μ. — Ἀλλὰ κι' ἐμὲ σὰν ψέματα μοῦ φαίνεται, βρε Γιάννη,
νὰ λὲς πῶς τὸ γενόμενον ἐντύπωσιν σοῦ κάνει
ἀφοῦ μὲς τὸ βασιλεῖον τοῦ κλέφτου καὶ τοῦ σφάζω
δὲν εἶναι πρώτη μας φορὰ νὰ ἰδοῦμε τέτοιο κάζο.
Παράξενο θὰ ἦτανε ἂν ἤθελε συνέβη
νὰ πᾶ νὰ ξεκοιλιάσουνε κανένα ποῦ νὰ κλέβῃ,
ἀλλὰ τὸ νὰ ξεκάνουμε πολίτας τιμημένους
εἶναι συρμὸς ἀγαπητὸς τοῦ νεωτέρου γένους.

Σ' ἄλλους καιροὺς οἱ τύραννοι κι' οἱ κλέφτες κι' οἱ φαγάδες
τὸν κόριζά τους εὔρισκαν ἀπὸ τοὺς μαχαίραδες·
μὰ τώρα ποῦ ὁ κόσμος μᾶς λαμπρῶς ἐκπολιτίσθη,
πάσης τρανῆς φαυλότητος ἡ μάχαιρα ἐφείσθη
καὶ μόνον χάριν ταπεινῶν καὶ φαύλων συμφερόντων,
τὰ στήθη πλήττει δούστεμος τῶν ἠθικῶν γερόντων.

Γ. — Ἐχάσαμε τὸ γέρω μᾶς τὸν πρῶτο πατριώτη,
τὸν γέροντα πώποτιζε τὴν ἔθικὴ μᾶς νηότη·
τὸ ναῦτη μᾶς τὸν ἄγρυπνο ποῦ μὲς τὴν τριχυμία,
πολλὲς φορές μᾶς γλύττωσε ἡ χεὶρ του ἡ τιμία.
Πάει τ' ἀηδόνι τὸ γλυκὸ ποῦ στὰ γεράματά του
μὲ μαχαίριες ἀντήμειψαν τὰ κελλαδήματά του.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΜΟΥΡΙΟΥ

Μ. — Κι' εἶσι λοιπὸν βρε Γιάννη μου, μὲ αὐτὸ τὸ γεγονός!

εφάνηκε πῶς ὁ βρωμῆς, πάντα βρωμῆς θὰ μείνη,
κι' ἀπὸ βρωμῆς καλλίτερος δὲν ἐννοεῖ νὰ γίνη.
Ῥωμῆς θὰ ζήσῃ πάντα τοῦ, νὰ κλέφτη, νὰ σκοτώνη
κι' ὁ βουλευτὴς τοῦ κέρχεται νὰ τὸν ἐλευθερόνει.

Κανεῖς νὰ μὴ συλλογισθῇ ποτὲ πῶς θὰ μπορέσῃ,
μ' ὄση καὶ νᾶχῃ δύναμη καὶ θέληση καὶ ζέση
νὰ φτιάσῃ τέτοια κόλαση καὶ τέτοιον κικεβῶνα,
γιατὶ δεσμεύει τὸ ντουμπᾶ
κι' ἀμέσως θαύρη τὸ φονεῖα
κρυμμένον στὴν κελῶνα.

Γ. — Τί κόσμος, τί βασιλείο, τί βουλιρασμένη χώρα !
Μ. — Καὶ πότες εἶχαμε μυαλὸ γιὰ νᾶχουμε καὶ τώρα ;
Ὁ γέρω Καπεδίστριας ὁ πρῶτος μας πατέρας,
ὄμμα δὲν ἔπυσε κι' αὐτὸς ὑστερεβούλου σφαίρας ;
Καὶ τί δὲν κατορθώσαμε
μὲ τὴν ἀνεμουαλιά μας !
Πετάξαμε κι' ἐξώσαμε
τὸν πρῶτο βασιλεῖά μας
εὐθύς καθὼς ἐνεώσαμε πῶς ἔβαλε στὸ νεῦ τοῦ
νὰ κρίνῃ μ' αὐστηρότητα τὰς πράξεις τοῦ λαοῦ τοῦ !

Κι' ἀπ' ὄσους γεννηθήκανε στὰ χρόνια τὰ παλᾶ,
κι' εἶχανε μέσα τους καρδιά ἑλληνική γενναία,
ὁ γέρω μᾶς ἐπέμενε μὲ τὰ λευκὰ μαλλιά
ποῦ ἐπονοῦσε βλέπωντας τὰ λάθη μας τὰ νέα
κι' ἀπάνου π' ἀγωνίζετο σὲ γνώσι νὰ μᾶς φέρῃ,
γιὰ τὴ μεγάλη του καρδιά τροχίζεσαι μαχαίρι
καὶ ρίχνεται τὸ ὕστερο γαλήνιόν του βλέμμα,
ἀπάνω στὸ χυνόμενον γεροντικό του αἷμα !

Γ. — Ἐχάσαμε τὸ γέρω μας τὸ σέμνωμα τοῦ κράτους
κι' εἶδα πικρὰ νὰ τὸν θρηνοῦν τοὺς μεγαλειωτάτους.
Ἐχάσαμε τὸ γέρω μας κι' εἶδα τὴν οἰκουμένη
νᾶχῃ στὰ πόδια τοῦ νεκροῦ τὸ λύπη τῆς γραμμμένη
κι' εἶδα πολλὰς στὰ στήθη του τιμητικὰς ταινίας,
μ' αὐτὸ ποῦ τῶδινε στολή
κι' ἐφωτοβόλλει πρὸ πολὺ,
ἦτανε τὸ παράσημο τῆς ἐν τιμῇ πενίας !

Θρηνήσωμεν τὸν γέροντα
τὸν δειξάντα στοργήν,

ἐγγχειριδίῳ φέροντα
ἐξ ἑλληνοσ πληγῆν.

Θρηνήσωμεν πολιτευτὴν τιμίως ἐργασθέντα
καὶ κλαύσωμεν τὸν γέροντα τὸν δελεφονηθέντα !
Διπλὸς ὁ πόνος ἔρχεται καὶ προκαλεῖ τὸ δάκρυ
θρήνηι τὴν εὐστυχίαν σου, Ἑλλάς ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη !

Μ. — Καὶ τώρα ποῦ τὸν γέροντα ἐσκέπασε τὸ χῶμα,
πῶς θὰ τὸ συγκρατήσωμεν τὸ ἐθνικὸν μας κόμμα ;
Δὲν πρέπει τὸ κορδόνι μας γῆς Μαυριάμ νὰ γείνη
εἶδα ποῦ τὸ πιθύμησε κι' ὁ βασιλεῖα; νὰ μείνη
καὶ εὐμενῶς περὶ αὐτοῦ ἀμέσως ἐξεφράσθη,
ἰδῶν πῶς δὲν ὄργισσε καθὼς τὸ ἐφηντάσθη.

Γ. — Τὸ κόμμα δίνει εὐτυχῶς ὁμόνοια καὶ ζέσις
κι' ἄς μὴν ἀνητυχήτουνε αὐτοὶ ποῦ ἔχουν θέσις.
Τὸ κόμμα κλαίει καὶ θρηνεῖ ἀπώλεια μεγάλη
μ' ἂν χάσαμε τὸν γέροντα εὐρήκαμε τὸ Ῥελλή.
Καράβι νᾶχῃς ἔτοιμο κι' ἄλλὰ καπιταναῖοι,
ἀμέσως βρίσκονται, Μαυρῆ, ὅ,τι καιρὸς κι' ἂν πνέη.

Φεβήθηκες μὴ μείνουμε μὲ δίχως προστασία
μέσα σὲ χώρα ζηλευτή
π' ἀκούς τὸν κάθε βουλευτὴ
γιὰ τὰ κοινὰ συμφέροντα νὰ γίνεσαι θυσία ;
Δὲν ἐπιμένουν εἰ Ῥωμνοὶ ἀμέσως συμφωνᾶνε
φίλοι κι' ἔχθροι ἐνώνενται ἀρκεῖ νὰ κυβερνᾶνε.

Δὲν εἶδες ὁ Σιμόπουλος ποῦ, ἡ πατριώτος βέρος
προτοῦ ἀκμή καταβῆ στὸν τάφο τοῦ ὁ γέρω,
μ' ὄλη τὴν ἀντιπάθεια ποῦχε στὸ Θεοτόκη
μὲ τί πρεμοῦρα ἔτρεξε τὸ χέρι νὰν τοῦ δῶκῃ ;
Μόνον στὴν ἀρχαιότητα νερμίζεις πῶς θὰ ἴδῃς
νὰ συμφωνεῖν Θεμιστοκλῆς καὶ πρᾶος Ἀριστείδης
ὑπὲρ τῆς δικώσεως τοῦ κράτους τοῦ ὠραίου,
καὶ ὄχι ὁ Σιμόπουλος μετὰ τοῦ Κερκυραίου ;
Ἄπὸ ἐχθροῦς κι' ἀντίπαλους, φίλους εὐθύς τοῦς εἶδες
καὶ ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν π' ὠμαζοῦν ἢ στασιδες.
Ἀνθρώπους ἔχουμε πολλοὺς μὲ τοῦ Θεοῦ τὴ χάρη
ποῦ δὲν θ' ἀφήσουνε ποτὲ τὸ βεῦμα νὰ μᾶ; πάρη.

Πάντοτε τὸ βωμείκο καλὰ θὰ κυβερνιέται
κι' ὁ τόπος μας παντοτεινὰ
καπιτανεὺς θὰ γενιᾶ
μὰ σὰν αὐτὸν πῶχάσαμε κανέναν δὲν γενιέται !

ΥΜΝΟΣ

Ἦ γλυκὰ μάτια ὀλόμαυρα,
ἢ φήμη ἔχει δουλιᾶσει
διαλαλῶντας διάνοπα
σ' ὀλόκληρη τὴν πλάση,
τὴν τόση ἐμορφάδα σας
ποῦνε σὰν ἀστρου ἀχτίδα
παρηγοριᾶς ἐλπίδα
καὶ τῆς καρδιᾶς δροσιά.

Ἦ γλυκὰ μάτια ὀλόμαυρα,
σ' ἐσᾶς καθ' ἐμορφάδα
σκύφτει καὶ ταπεινῶνεται
χωρὶς μιὰ φαρμακάδα
νὰ κρύβῃ μὲς τὰ στήθη τῆς,
γιατὶ σ' ἐσᾶς ἢ φύση
τὴν πρώτη ἔχει χαρίσει
οὐράνια ἐμορφιά !

Ἦ γλυκὰ μάτια ὀλόμαυρα
ποῦ κάποιες μάγιες ὥρες
δακρύζετε κι' εὐφραίνετε
τόσων καρδιῶν τίς χῶρες,
ἄρπες καὶ θεῖες φόρμιγγες,
τετράχορδα, κιθάρες,
μπρὸς στίς δικές σας χάρες
λυγῶνουνε μὲ μιᾶς.

Ἦ γλυκὰ μάτια ὀλόμαυρα
τῶν ἀστεριῶν ἀδέλφια
ποῦ μέσα στὰ λιοκάματα
διαβαίνετε σὰν γνέφια
κι' ἀγάπης δρόσο ρίχνετε
μὲς τῶν καρδιῶν τα βᾶθη
γιατρεῦοντας τὰ παθη
πονετικῆς καρδιᾶς.

Ἦ γλυκὰ μάτια ὀλόμαυρα
πέλαγος εὐτυχίας
τοῦ κόσμου μας τοῦ γήινου
σεῖς εἶσατε ὁ Γαλαξίας !
Οὐράνια πλαστουργήματα,
πῶς νὰ σᾶς ζωγραφίσω ;
μὲ ποιὰ νὰ τραγουδήσω
φωνὴ ἀρμονικῆς ;

Ἦ γλυκὰ μάτια ὀλόμαυρα
ἀσύντριπτη ἀλυσίδα,
τοῦ κρίνου, τοῦ τριαντάφυλλου
τοῦ φεγγαριοῦ ἀχτίδα,
ἐρωτοαρμενίζετε
γλυκοκαμαρωμένα
καὶ μυριοφυλισμένα
ρὲ χάρη ἢ γελιᾶ !

ΣΤΟΝ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΝ

Σ' ἀπελπισίας καὶ συμφορᾶς σκοτάδι,
Ἐσὺ μονάχο ἀπόμενες ἀστέρι...
Μὰ τέρας μαῦρο, ξέβρασμα ἀπ' τὸν ἄδη
σοῦ θόλωσε τὸ φῶς μ' ἄτιμο χέρι.

Τρέμ' ἢ ἀρφάνια, — ἀνάλαφα γυρεύει
τὸ φῶς στερνῆς ἀχτίδος σου χλωμῆς,
Κι' ὁ Βεελζεβούλ μὲς' ταῖς ψυχῆς χορεύει
ποῦ σβύσθηκες... κι' ἐμείναμεν ἐμεῖς.

Ἠάλασταφ.

ΠΟΘΟΣ

Ὅταν ἢ φύσις ἀναθάλλει
καὶ χύνει μύρα κι' εὐωδεῖα,
καὶ τ' ἀηδονάκι γλυκοφάλλει
μὲς τ' ἀνθοστόλιστα κλαδιά,

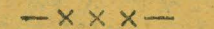
Ὅταν οἱ κάμποι λουλουδίζουν
καὶ τὰ βουνὰ μυροβολοῦν,
καὶ στῆς πλαγιάς ἢ βοσκοπούλες
μὲ τὰ κοπάδια βοβολοῦν,

Ὅταν χρυσέρυθρος ὁ ἥλιος
στῆς χαραυγῆς τῆ σιγαλειᾶ
ἀργοπροβαίνει καὶ φωτίζει
τὴ μυρωμένη ἀρογιαλειᾶ,

Κι' ὅταν τὰ χόρτα, τὰ λουλούδια
— τῆ βελουδένια φορεσιά
τῆς γῆς τῆς φίλης μας πατρίδος —
λοῦει σμαράγδινη δροσιά,

Τότε, ναί !... Θέλω μὲς τὰ μύρα
ποῦ ἢ φύσις ἀφθονα σκορπά,
σιγὰ νὰ γύρω. . . κι' ἢ καρδιά μου
ἄς παύσῃ πλέον νὰ κτυπᾶ !

(Βραῖλα) Κ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Ὁ παππᾶ Νεόφυτος, τί καλὸς παππᾶς !
Μιὰ στιγμὴ σώμιλῆς καὶ τὸν ἀγαπᾶς !
Εὐσεβῆς, ἐνάρετος, πρᾶος κι' ἀγαθός.
ἄσπρος, ῥοδοκοκκινὸς καὶ ξανθὸς ξανθός.
Μὲ τὸ πανηγύρι τοῦ στήν ἁγιά Τριάδα,
σερνικοὺς ἐσάστησε καὶ τὰ θηλυκὰ.
φιόρα καὶ δαφνόφυλλα, λούσο καὶ καντίδα
κι' ἄπειρα σαμάκια καὶ ἠλεχτρικά.
Ὁ παππᾶ Νεόφυτος πῶχει ἀρετῆ,
μῶστειλε τὸν ἄρτο μέσα στὸ χαρτί.
κι' οἱ λοιποὶ παπάδες, ὡς ποῦ νὰ μὲ χῶσουνε !
νᾶχα νὰν τοὺς ἐδίνα κι' ὄχι νὰ μοῦ δώσουνε !

ΙΑΚΩΒΑΤΙΔΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΣΥΜΒΟΛΗ

Μία κοπέλα πῶχει γνῶσι καὶ κεφάλι πρακτικόν,
ἔχει τρεῖς ἀγαπημένους·
δύο περνοσποριασμένους
κι' ἕναν ἄλλον πατριώτη ἀφ' τὸ ἐξωτερικόν.

Με τοὺς δύο περιᾶ τὴν ὥρα σὰ ἰδανικὰ ὑσμένη
κι' ἔχουνε τὰ βλέμματά της οἱ περνοσποριασμένοι
εἰς τὰς ὥρας τῶν μεγάλων τῆς πτώχειας των κακῶν,
ὡς ῥκντίσεως χαλκόν.

Καὶ τὸν ἄλλον τὸν τρίτο πῶχει σίγουρη τὴν τζέπη,
λένε πῶς τὸν καλοβλέπει
καὶ τὸν ἔχει τελευταῖο καταφύγιο κι' ἐλπίδα
ἀν' ὃ Ἄγουστος καὶ πάλιν καταστρέψη τὴ σταφίδα.

Ἀγαπάω τὴν κοπέλα· καὶ τῆς λέω νὰ προλάβῃ
ἐπειδὴ καὶ ἡ σταφίδα δὲν εἶν' τρόπος ν' ἀναλάβῃ.
Κι' ἂν μ' ὄνειράτα νὰ ζήσῃ
τῆς ἀρέσει τωρινά,
πρέπει πρώτα νὰ καθήσῃ
στὴ σφαῖ τῷ γεργονᾷ.

Πρέπει πρώτα νὰ φροντίσῃ γιὰ τὸ ἐξωτερικόν,
κι' ὕστερα συνεννοεῖται μετ' ὃ ἐσωτερικόν!

—XXXX—

Ὅλα τὰ ὠραιώτερα τῆς ἐποχῆς κασμῆρια,
τὰ καπριτσιόζα, τὰ λινά, τὰ χρώματα τὰ μύρια,
στοῦ Ματαράγκα τρέχετε νὰ βρῆτε σ' ἀφθονίαν
νὰ ράβετε τὰ ρούχα σας μ' ἐφαρμογὴν σπανίαν.
Μ' ἂν θέλετε καὶ φορεσιῆς μ' εἴκοσι μόνον φράγκα,
ἀπὸ κασμῆρια τέλεια
ράμμένες στὴν ἐντέλεια,
καὶ τοῦτο κατορθώνεται διὰ τοῦ Ματαράγκα.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὴν αὐτὴν εἰκτράν τύχην τῆς ἐκπνευσάσης πρὸ ὀλίγων
ἡμερῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐν Ἀθήναις ἰατρῶν σεμνῆς δε-
σπείνης Ἀσπασίας Ι. Ἀντύπα, ὑπέστη καὶ ἡ ἐνάρετος σύ-
ζυγος καὶ φιλόστοργος μήτηρ Μαριάνθη Ἡλιοῦ Φωκᾶ ἥ; ὃ
νεκρὸς μεταφερθεὶς ἐξ Ἀθηνῶν, ἐκηδεύθη τὴν παρελθούσαν
Πεμπτην.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἐν ὠρίμῳ ἡλικίᾳ σεβαστὴ δέσποι-
να ἡ Μαρία χήρα Δημητρίου Καρανδινεῦ. Τὰς δεινῶς δεκτι-
μασθεῖτας οἰκογενεῖας ὀλοφύχως συλλυπούμεθα.

— Ἐπιβλητικώτατα δημοτικὰ μνημόσυνα ὑπὲρ ἀναπαύ-
σεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου πρωθυπουργοῦ καὶ προ-
μάχου πάσης ἐλευθερίας Θεοδώρου Δηλιγιάννη, ἐτελέσθησαν
καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν Ληξουρίῳ. Ὁ ἔθνος Κρανίων τηλεγρα-
φικῶς ἐνετείλατο τῷ βουλευτῇ κ. Μομφερράτῳ νὰ καταθέ-

σῃ στέφανον ὅστις καὶ κητέτετε πολυτιμώτατον τριούτον.

— Ἀύριον περὶ ὥραν 10 1)2 ὁμιλήσει ἐν τῷ Ἀκτικῷ ἀνα-
γνωστηρίῳ ὁ κ. Μ. Ἀντύπας περὶ τοῦ «Ψωμιῦ.»

— Ἀπεστάλη εἰς τὸ φρενοκομεῖον Κερκίρας ὁ Θεμιστο-
κλῆς Μεταξᾶς, φαρμακοποιός.

ΤΟ ΣΥΓΓΡΑΜΑ ΤΣΙΤΣΕΛΗ

Ἐξεδόθη πρὸ ἡμερῶν ὁ πρῶτος τόμος τῶν Κε-
φαλληνιακῶν συμμίκτων τοῦ φιλόστοργου καὶ ἀρχαιο-
δύφου συμπολίτου μας κ. Π. Τσιτσελή.

Ἡ μεγάλη καὶ ἐπίπονος ἐργασία τοῦ συγγραφέ-
ως, ἰκανοποιήθη περισσῶς, προκαλέσασα πολὺ δικαί-
ως τὸν θαυμασμὸν ὄλων ἐν γένει τῶν γνωριζόντων
νὰ ἐκτιμῆσωσι τὰς ἀρετὰς τοῦ βιβλίου.

Αἱ βιογραφίαι, αἱ ἱστορίαι τῶν οἰκῶν, τὰ παραρ-
τήματα, αἱ πολυπληθεῖς σημειώσεις ἀπασαι βασιζό-
μεναι ἐπὶ ἐγγράφων καὶ συγγραφέων, ἀποδεικνύουσι
τὸν συγγραφέα ἀντάξιον τοῦ θαυμασμοῦ ὃν ὑπὲρ
αὐτοῦ διήγειρεν ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ.

Νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς πάντα φιλόπατριν
Κεφαλλῆνα ἢ ἀπόκτησις τοῦ χρησιμωτάτου τούτου
ἔργου τὸ ὅποιον καὶ ἡμεῖς ἐνθέρμως συνιστῶμεν.

Εὐρίσκεται παρὰ τῷ συγγραφῆ ἐν Ληξουρίῳ· ἐν-
ταῦθα δὲ ἐν τῷ φαρμακεμπορίῳ Γερασίμου Δρακο-
πούλου πωλούμενον ἀντὶ δραχμῶν ἑπτὰ.

Οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συμπολιταί, ἀποστέλοντες εἰς
τὸν διευθυντὴν τοῦ Ζιζανίου δραχμὰς δέκα λαμβά-
νουσιν αὐτὸ ἐπὶ συστάσει.

Σημειώτεον ὅτι τὰ ταχυδρομικὰ τέλη ὑπερβαίνου-
σι τὰς δύο δραχμὰς ὡς ἐκ τοῦ βάρους τοῦ βιβλίου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μοὶ ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῆς εὐγνωμοσύνης νὰ ἐκ-
φράσω δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστεῖάς μου πρὸς τοὺς δια-
κεκριμένους ἰατροὺς τῆς πόλεως μας κ.κ. Ἀντώνιον
Δελαπόρταν καὶ Παναγὴν Φραγκόπουλον παρασχόν-
τας τὴν συνδρομὴν τῆς ἐπιστήμης των καὶ μετὰ
ἰδιαζούσης προσοχῆς ἀναλαβόντας τὴν θεραπείαν τῆς
συζύγου μου παθούσης ἐκ πνευμονίας ἐν ὥρᾳ τοκετοῦ
καὶ διασώσαντας αὐτὴν ἐξ ἀφεύκτου κινδύνου.

ΒΙΚΤΩΡ ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ τὰ ἐξαιρετὰ καὶ φῖνα σιγαρέττα,
φτιασμένα μ' ἐπιστόμιο καὶ μὲ φελὸ καὶ σκέτα.
Κουρούκλη τὰ ξανθὰ καπνὰ τῆς Ἐλνῆθς τὰ περίφημα,
τῶν καπνιστῶν ἐντρύφημα,
τὰ κατακυριεύσαντα Ληξουρί κι' Ἀργοστόλι,
αὐτὰ νὰ προτιμῆσετε ὡς πατριώτες ὅλοι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΤΥΠΟΙΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΕΥΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.Λ.Σ.4.Υ.1.Φ.2.0038